

'Verget ons niet' schreef Papoeasoldaat Mareret begin 1963 aan zijn voormalige pelotonscommandant in Nederland. Met het boek dat op 23 februari a.s in het Legermuseum in Delft wordt gepresenteerd hoopt de auteur, conservator van het Legermuseum Casper van Bruggen, enigszins gehoor te geven aan deze hartenkreet en het PVK aan de 'vergettelheid'te onttrekken.

Op 23 februari 2011 is het exact 50 jaar geleden dat koningin Juliana het Koninklijk Besluit nummer 62 tekende, houdende de instelling van een Papoea Vrijwilligers Korps. Dit korps vormde ons vijfde krijgsmachtdeel en moest de basis gaan vormen voor het leger van een onafhankelijk West Nieuw-Guinea. Onder leiding van kolonel der Mariniers W.A. van Heuven, met een kader samengesteld uit zowel marine-, landmacht- als luchtmacht personeel, kreeg het Papoea Vrijwilligers Korps (PVK) in 1961 snel vorm.

Indonesië maakte al sinds 1950 aanspraak op Nederlands Nieuw-Guinea en begon in 1962 met militaire infiltraties, in voorbereiding op een grotere aanval. Het PVK werd versneld ingezet; de Papoea's streden zij aan zij met Nederlandse militairen van het Korps Mariniers,, het 6e Infanterie Bataljon (Oranje Gelderland) en het 41e Infanterie Bataljon (Stoottroepen).

Nederlands Nieuw-Guinea ging echter politiek verloren en kwam in handen van Indonesië, wat tevens het einde betekende voor het PVK. Door 'Verget ons niet' krijgt dit korps een plek in de Nederlandse militair-historische geschiedschrijving.